

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 20.

Ἑμνολογῶ καὶ ψάλλω,
τὸ πάσχα τὸ μεγυλο

Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, Χριστὸς ἀνέστη φίλοι,
ἐν εὐφροσύνῃς ἀσπασμῷ ἄς σμιζώμεν τὰ χεῖλη.
κι' ἂν τῆς φιλίης σας, ὡς ἐχθές, ἐξιοῦσθε με τοῦβλα,
Χριστὸς ἀνέστη καὶ τ' ἀνοι σὰς καρτερεὶ στή σοῦβλα,
Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, ἐτέλειωσ' ἡ νηστεία,
καὶ ὕψωσις ἐμφαίνεται τοῦ ψήφου τεραστεία.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐμπρὸς ποτήρια τόκα,
Χριστὸς ἀνέστη, ρίξετε βοκέτες τρικιτρόκα,
Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, φιλήσετε τὸν Ἄμπα
ποῦ ἀπὸ λίγο νὰ σβυστῇ σὰ δίχως λάδι, λάμπα,
ὄσο δὲν ἀκουώσουνε χαρούμενη τρουμπέτα,
γὰ τὴν ψαρῆ κι' ἀθάνατη τοῦ Παναγῆ μπαρμπέτα.

Ἐορῆρου βαθίος εἶδαμεν Τσιρόλιον μυροφόρον,
ταχέως διερχόμενον λιθότρωτον καὶ φόρον,
τῆ λίστα τὴν κατάλευκη στὰ χέρια του κρατοῦντα
καὶ ἐνδοξον ἀνάστασιν τῆ κόσμῳ ἐξυμνοῦντα,
διὸ βοήσωμεν αὐτῷ, γυναῖκες παιδοβόλιε,
ἡ δόξα τῆ ἐνεργείᾳ σου πανύμνητε Τσιρόλιε!

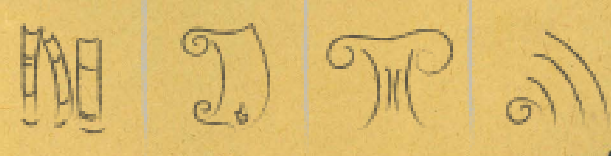
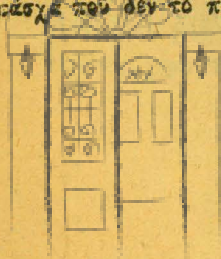
Πάσχα τὸ μέγα καὶ γλυκὺ, καὶ πάλιν ἀνατέλλει,
δεῦτε πιστοὶ καὶ λάθετε καρὲ με μπισκοτέλι,
πάσχα τὸ πύλας σήμερον ἀνοίξαν Παραδείσου,
πάσχα γὰ τὴν ἀνάγκη σου, γὰ τὴν περίστασι σου,
πάσχα τὸ πανσεβάσιον, πάσχα τὸ λύτρον λύπης,
πάσχα ποῦ δὲν τὸ πέρασε, ἀθρόχοις, ὁ σὺρ Πίπης.

Μὲ παράπονο στὰ χεῖλη καὶ μεῖ βάρος στὴν καρδιά,
ἐμουρμούριζαν τὰ τόσα νεοσύλεκτα παιδιὰ
κι' ὄλοι ἔλεγαν, " ὦραϊα μὰς τὴν ἐφτιασαν τὴ φερέα,
νὰ κληθῶμε σ' ἕνα γάμο ποῦ δὲν εἶχε μπομπονιέρη! ",
Μὰ σὰν εἶδαν τὸ Τζιρόλιον νὰ γυρίζῃ με τὴ νότα,
στὴ στιγμῇ ἐτρέξαν' ὄλοι νὰ πιτόχουνε φακότα.

Ἐλογάριζες σὺρ Πίπη, ὡς τὸ ὑστερο μομέντο,
πὼς τὴ φέστα θὰ περάσης δίχως ἕνα τραταμέντο
ἐλογάριζες καὶ εἶπες τ' Ἀντωνάκη μες τ' αὐτί,
" φόβος δὲν εἶναι κανένας ὁ παρά; νὰ ζωδευτῇ, ",
μὰ τὴν ἐπαθεσ σὺρ Πίπη σὰν τὸν ἄμοιρο Ἐρνάνη
ὅταν ἄκουσε τὸ Σύλδα με τὸ κόρνο νὰ σημάνη!

Κι' εἶναι δύσκολο με τόσες, ποῦ χτυποῦν γιὰ σὲ καμπάνες
νὰ σὲ φᾶν τὰ μιλορδάκια καὶ τοῦ Κλάουρα ἡ γάνες.
Κι' εἶναι δύσκολο, τὸν Πίπη, ποῦνε δήμαρχος με νοῦ,
νὰν τὸν ρίξουν ἢ κατάρεις τοῦ ὀσίου Καμπανοῦ.
Κι' εἶναι δύσκολο, τὸν Πίπη ποῦ με πλοῦσιους ξεφαντώνει,
καὶ με σύμβουλο καὶ φίλο τὸ μπακάλη τὸν Ἀντώνη,
νὰν τὸν δειώξουν ἀφ' τὸ θρόνο τὸν ψιλόνε ποῦ καθῆται
τοῦ μαρκάτου οἱ πατέρες καὶ θεόπεμπτοι προφήται,
μ' ἂν ἀλήθεια σου δὲν πῆσει καὶ τὸ χάρτινο χαλαζι,
ὄσο σταθερὸς καὶ νᾶται, ἡ ἰδέα σου ἀλλάζει!

Κι' ἂν στὰ πρῶτα μου τὰ φύλλα εἶχα γράψῃ περιφάλος,
" βρε παιδιὰ μὴ δειλιᾶτε κι' ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος! ",
σήμερα τὸ καμαρόνω καὶ τὸ χείρομαι πολὺ
πὼς ἡ γλώσσα μου ἀρχίζει σὰν Πυθία νὰ μιλῇ.
καὶ πὼς εἶν Βεβαγγελίου καθαρά, γυμνὴ ἀλιθιε
ὄσα γράρω τὸ Σαββάτο, ξερατὰ καὶ κολοαύθιε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΕΙΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΕΙΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ441430015

Και τώρα Βινερᾶτε μου, γλυκειά τῆ φτώχεις μάνα
 ποῦ ὅπως ἀπὸ τῆ γωνιά ἢ πρὸς τὴν δὲ λείπει,
 ἔτσι κι' ἡ κάλπη σου ποτὲ, δὲν λείπει ἀπὸ τὴ ντάνα,
 πῶς διάλο θά κάμουμε ν' ἀρπάξουμε τὸν Πίπη;
 Ἐμένανε μοῦ φαίνεται σὰ δυνατὸς λιγάκι...
 ἐσὺ σὰν πούλιό γέρωντας τί λὲς, σὶὲρ Παναγάκη;

Βλέπω πολλὰ θωρακωτὰ π' ἀράζανε κοντὰ του,
 βλέπω πολλοὺς ἐφέντηδες νὰ μπαίνουν στὸν ὄντᾶ του,
 βλέπω μετ' ἀπορίας μου καὶ θλίψεως μεγάλης,
 ὅπως τὸν ἀνασπᾶστικὸ κι' Ἀντώνης ὁ μπακάλης,
 ποῦταν πρωτοπαλιήκαρο δικό σου, τόσα χρόνια,
 κι' ὁ Βινερᾶτος μ' ἀπαντᾶ μὲ κάποιε περιφρόνια,
 — “ κλείσε μωρὲ Ζιζάνιο τὸ φλύαρό σου στόμα
 καὶ γιὰ τῆ κάλπης τοὺς καῦμοὺς, εἶσαι μικρὸς ἀκόμα ! ”

Μὰ κι' ἐκεῖνη τοῦ Ῥικάρδου, τί περίεργη φιοῦρα !
 μᾶς ἐπῆρε γιὰ νινάκια, μᾶς ἐπῆρε γιὰ μπεμπέγια,
 κι' ἐνῶ ἤραστε χαζῆρι ν' ἀρχινῆσουμε τὰ οὐρρα,
 μᾶς τὸν ἔκοψε τὸ βῆμα μὲ τὴ μέθοδο τοῦ Βέγια !

Εἶδα κι' ἀφ' τῆ βουλευτικῆ, σπριτόζο μου Πιετζοῦδι,
 πῶς δηλαδὴ τὴ μύμολα τὴν ἔχεις ἀπὸ μωμουῦδι,
 κι' ὅσο κι' ἂν ἐβλεπα πολλοὺς νὰ τρέχουν ἀνω κάτω
 καὶ χαλασμένη ἀσχημα τὴν τζέρα τοῦ Λουκάτου,
 καὶ τὸ σπετοιμέρι τὸν Κρασσᾶ σὲ συλλογὴ μεγάλη
 σὰν τὶ παντιέρα ἐπρεπε στὸ σπετσαριὸ νὰ βάλῃ.

Ξέρωντας πῶς ἐσὺ γελᾷς κάτ' ἀπὸ τὸ μουστάκι
 ἀπὸ τὰ γέλοια μ' ἐπιασε κι' ἐμὲ λειποθυμία,
 ἰδίως ὅταν ἐβλεπα τὸν Οὐρκα τοῦ Χριστάκη
 νὰ δίνῃ τὸ ἕκατὸ δραχμὲς στὰ χέρια τοῦ Ταμῖα,
 καὶ τῶλεγα μὲ θλιβερὸ καὶ λιγωμένο τέμπο,
 “ καλλιτέρά σου νᾶπερνεσ μ' ἐδαύτες πασατέμπο ! ”

Τὴ λίστα σου σὰν ἄκουσα νὰ βγῆνι στὸ ντιλάι,
 εἶπα, καινόργια μόμεμα μᾶς ἐτοιμάζει πάλι,
 ὁ κατεργάρης ὁ γιατρὸς, κι' ἀλλοίμονο στ' ἀσκέρι
 ποῦ κόβεται γιὰ δαύτονε μὲ δίχως νὰν τὸν ξέρει,
 κι' ἤθελα νᾶρτω νὰ στὸ πῶ, γιατρέ μου, ντίρα βία,
 ἀλλῃ φορὰ δὲν μὲ γελᾷς, ἰπόκριτα βὰ βία !

Μὰ μ' εὐτίμα σου τ' ἀστεῖα θὰν τὴ πάθης δηλαδὴ,
 σὰν τὸ ζωηρὸ ἐκεῖνο καὶ ψευτούδιχο παιδί,
 πᾶθγανε φωνὲς πῶς εἶναι πεσωμένε στὸ πηγάδι

γιὰ νὰ τρέχουν οἱ ἀνθρώποι νὰ γελᾷ, τὸ πονηράδι.
 Μὰ συνέβηκε νὰ πέση μὴ φορὰ μὲ τὴν ἀλήθεια,
 καὶ νομίζοντας καθένε πῶς θὲν ἄνε κολοκούβι,
 δὲν τὸν ἐμῆλε νὰ τρέξῃ γιὰ βοήθεια τοῦ παιδιοῦ,
 κι' ἐξεψίχησε στὸν πάτο, τὸ φτωχὸ, τοῦ πηγαδιοῦ.
 Δηλαδὴ, δηλοῖ ὁ μῦθος, πῶς ἂν ἄλλοτε συντρέξῃ
 μὲ τὸ ἀλήθειες, κι' ὄχι ἔτσι, ποῦ τὸ κάνεις γιὰ νὰ παιξῆς
 θὰ νομίζουμε πῶς πάλι τὴ σκινουλα μας θὰ φᾶμε,
 καὶ θὰ θέλουμε νοδάρο γιὰ νὰ πᾶ νὰ σὲ ψηφᾶμε.

Βινερᾶτε Παναγῆ,
 ποῦ ζωὴ στὴν ἐκλογή
 τ' ὄνομά σου πᾶνια δίνει,
 δῶσε τὴν κουδουνισιά,
 κι' ἂν μεγάλη μολυσιά,
 στὸ κοπάδι δὲν μᾶς γίνῃ,
 εὐκολο πολὺ νὰ φτάῃ
 μὴ φωνὴ στὸν οὐρανὸ,
 ποῦ μὲ μίας ν' ἀλαλιάσῃ
 τὸ Νικόλα τὸ Φανό.

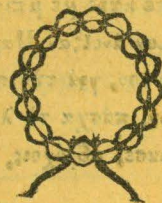
Καὶ στὴ μύρα τοῦ Βλαχουλή,
 ποῦνε θεῖος σου βωμός,
 ν' ἀνοιχθοῦν οἱ πύροι οὐλοῖ
 ποῦ νὰ γένη ποταμός.

Καὶ τοῦ Κλάουρα ἡ φάτσα
 ποῦνε πάντα γανωμένη
 νὰ τριφτῇ μὲ μιὰ λινάτσα,
 σὰν τ' ἀβόλοιο νὰ γένη.

Νὰ φιλιῶνται τοῦ μαριάτου
 τὰ τοιγαρισμένα χεῖλια,
 μοῦζα νᾶχα ἀβουκάτου,
 κι' ὁ Λυγκούρης ἀφ' τὰ Σπῆλια.

Νὰ γελᾷς ἡ φύσις ὅλη
 νὰ χαρῆ ὁ οὐρα νός,
 καὶ νὰ γένη περιβόλι,
 ὁ βεζύρης Καμπανός.

Καὶ ὁ Ἄμπας νᾶχη πλέον,
 πολεμάρχου θεωρεῖα,
 νᾶν ἐλέρας, νᾶνε λέων,
 ποῦ νὰ τρέμ' ἡ πισταρία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ
 ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

**Δήμαρχος μικροί, μεγάλος
ὅλος βγένου στο ντελάλε**

Ληξουρίου — Χαριτάτος ὁ Σπυρίδων ὁ γιαντρός,
ὁ ἀντάξιος ὁ γόνος τοῦ δετόρου τοῦ πατρός,
πῶλαμε τὴν πολιτεία, τόσο δηλαδή τοῦ λούσου,
ποῦ δὲ βρίσκεις ἓνα μέρος γιὰ νὰ πῆς καὶ πρὸς νεροῦ σου.
Μὰ τὰ πλήθη τῶν Κολόμπων, πέρουν, βγάνουν στο σεργιάνι,
κι' ἕναν Τάτη Λιβεράτο ποῦ τὸν λέν καὶ Γιωργογιάννη,
κι' ἀναραίνονται σημεῖα πεισματώδους ἐκλογῆς,
μεταξὺ πεπονοφάγων Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς
καὶ ναύρχων καὶ πλοιαρχῶν ποῦνε στο ποτάμι κάτω,
ποῦ Καναρίδες σοῦ βγένουν σὰν ἀκούει Χαριτάτο.

Θηναίης — Ἡλῖν ὁ παλῆς ὁ Νικολῆς ὁ Δρόσος
ποῦ γιὰ καλὰ τὸ κόλλισε ἢ τοῦ δημάρχου νόσος,
καὶ Δαναλάτος Λιβαδάς ὁ Παναγῆς ὁ φίλος
ποῦ τὰ βαθυὰ ἑλληνικὰ τὰ κελαιδεῖ σὰ γυῖλλος,
Λαμπᾶτος ὁ Ἀντώνιος, ποῦ τέσσαρες μ' ἐτοῦτη
γυρεῖει ν' ἀνακατωθῆ στοῦ δήμου τὸ κουρκουτι,
καὶ Κωνσταντάτος Γιώργατος, πῶχει μυαλὰ βαρδᾶτα
κι' εἶν' ἀδικο νὰ χάνεται μέσα στὰ Καρδακᾶτα.

Ἀιληντιῶν — Ὁ Παναγῆς ὁ βλάρης ὁ Παυλάτος
πῶρέλιμος ἐστάθηκε στο δῆμο του κι' ἐζῆτος.
καὶ Γρηγοράτος ὁ Κοτμάς, παλληκαριῆς βλαστάρη
καὶ ἀντρας ἰκανώτατος γιὰ νὰ μετράη στᾶρι.

Ἰῶν Φαρακλάτων — Δημητρός ὁ Παπαναστασιάτος,
τοῦ κοφτηρίου δράκωντας λεβεντουριῆ γιομαῖτος,
καὶ ἄλλιν τῆ κοιδούνα του στῆ ντάνα τινὲ βάνει,
κάνωντας ὄρκο καὶ σταυρὸν ν' ἀφήσῃ τὸ χαβάνι.
Καὶ ξεσπαθῶνουν κόντρα του, Λοράνδος ὁ Ἡλίας
ποῦ βγένει νὰ πολιτευτῆ πρὸς χάριν πικοιλίας,
Λυκούδης ὁ Γεώργιος, παιδί καθὼς τὸ θέλεις,
κι' ἓνας κουνιάδος εὐτήνου, Λυκούδης ὁ Βαγγέλης.

Ἰῶν Ὀμαλῶν — Ὁ τ' ἀρεντὸς ἀγαπητὸς καὶ φίλος,
Τσακαρισιάνος δηλαδή ὁ τοῦ οὐρα Βασίλειος,
Παπαντωνάτος Ἀγουστῆς, σοφία ἐγνωσμένη,
ἄνθρωπος, ποῦν ἢ μὴτη του λιγάνι χαλασμένη,
καὶ Λορεντζάτος Παναγῆς, κεφάλι προκομμένο,
Βάτσσαμος δίχως κόκκινο ζωνάρι ἀπλωμένο.

Ἄνω Λιβαδοῦς — Ὁ ἴδιος, ὁ Ἐπαμεινώνδας μένει,
κι' εἶναι δίχως φασαρίες ἢ δουλειὰ του τελειωμένη.

Ἐκὰτω Λιβαδοῦς — Βαστάτε μιὰ στιγμή νὰ ξεδουλιᾶσω,
γιὰτὶ θέλω μιὰ βδομάδα, ἴσια νὰν τοὺς ἀραδιάσω.
Πρώτος, γέρω πυροτέχνης, πετροκόπος, ἀρχικτίστης,

ῶ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ δύναμις κι' ἡ πίστις,
ὁ γνωστὸς μαστροδημητῆς, Σάβλος, Φούμος δηλαδή
μακαρίως δημαρχεῖων ἀπὸ δυὸ χρονῶν παιδί.

Ὁ Στραβόλαιμος ὁ Νηόνιος, ποῦ τῆς νίκης τῆς τρουμπέτες,
θὰ σονάρη, ἂν ἀλήθειαν τὸν θέλουν ἢ μ π α ρ μ π έ τ ε ς.
Μπότσολος Μαρῆς Ἀρσένης, μαγαζιᾶτωρ ἀρχαῖος,
ποῦνε μαῦρος σὰν κι' ἐμένα καὶ κοντούλης σὰ Ζαχαῖος.
Παναγῆς ὁ Ποταμιᾶνος ποῦν τὸ χέρι του βλαμένο,
καὶ γιὰ θρόνο δημαρχίας τὸ μυαλό του σηκωμένο.
Νικολέτος ὁ Σβορῶνος, ἀρετὴ δοκιμασμένη,
μὲ κολάρους, μὲ βωλόι, μὲ κὰδινα κρεμασμένη.
Καταβᾶτης ὁ Βαγγέλης ὁ καὶ ἄλλως Μαργιανῆς,
καροτσιέρης σὰν αὐτόνε δὲν πιστεύω νὰν κανεῖς.
Μπόνος Παναγῆς ὁ φίλος, π' ὄποιος δὲν τὸν ψιφήτῃ,
Παναγία μου Μαγκάνα σὰν κουλουκι νὰ ψοφήτῃ.

Ἐἰς τὸν Ἐλῆ — Σὰν ἄγριος ὀπλαρχηγὸς τῆς Κρήτης
φουντάνει τὰ μαστάνη του ὁ γέρον Κολαῖτης,
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ γιατρὸς ποῦ Γρίβα θάρρος ἔχει,
πέρνει τὸ λαβατίβο του κι' ὀπίσωθὲ του τρέχει.

Στοῦς Πρόνους — Βγένουν δυὸ Τραυλοῖ, ὁ Γιάννης δηλονότι
ποῦ μὲ Ῥουμάνου βρόφησι, πορεύεται καὶ φῶτι,
καὶ ὁ Γεράμιος Τραυλὸς, ἄνθρωπος πῶχει τρόπους
κι' εἶδε πολλοὺς κι' ἐγύρισε ξευγενισμένους τόπους,
κι' εἶν' ἀδελφὸς μ' ἐκείνονε, θυμᾶτε τὸ δετόρο,
ποῦρθε μὲ τὰ κλέτα του κι' ἐτρέμαζε τὸ φόρο.

Ἰῶν Πυλλαρέων — Ὁ Μακρῆς ὁ Παναγῆς ποῦ ὄλοι,
τὸν ξέρετε γιὰτ' ἦτανε Κα τ ῆ ς εἰ ς τ' Ἀργουστόλι
κι' Ἀντύπας Διονύσιος πῶζῃσε στο μπουγαζί,
κι' εἶναι καλὸς γιὰ δῆμαρχος, ἀφοῦ καὶ τὸν ἔ κ ρ ᾶ ζ ε τ ῃ

Ἰῆς Σάμης — Ὁ Νικόλαος Στελάτος Καζακούλης,
ἄνθρωπος σὰν τὸ πρῶτατο καλὸς καὶ νοστιμούλης.
Ὁ Παντελάτος Παντελῆς πῶχει τὸ καφενεῖο,
πάρα πολὺ σημοντικὸ καὶ λογικὸ κρανίο.
Ὁ Ἀντωνάτος ὁ πολὺς, Θεόδωσῆς ὁ Καρδάρας,
ποῦ ἢ καβάλα μοῦπανε τ' ἀρέσει τῆς γαϊδάρας,
καὶ ὁ Γεράσιμος Φωκᾶς κεφάλι προκομμένη,
ποῦ γιὰ τῆς σκούφης τοῦ Πυργιοῦ ἀξίζει καὶ σημαίνει

Ἰῆς Ἄσσου — Ἐνας φίλος μου Κοκκόλης ὁ Νικόλας,
ποῦ ντύνεται κι' αὐτὸς κομπᾶ μὲ τραχηλιῆς τῆς κόλλας,
ἓνα παιδί ἐξείρετο, χρυσόκαρδο καὶ σπάνιο,
καὶ πάντοτε συνδρομητῆς γραμμείος στο Ζιζάνιο,
κι' ὁ καρετζῆς τῆς Ἐνωσις Σπυρίδων Χαροκόπος,
ποῦνε χονδρὸς κι' ὄθε διαβῆ, τριζομανάει ὁ τόπος.

Τοῦ Δουλιχίου — Πάντοτε ὁ Στάλης μετὰ γέμει,
ΠΑΚΙΣΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

μά φαιτο θάν τοῦ χαλαστῆ θαρρῶ ἡ ζαχαρένιζ,
γιατί ὁ μέγας Χαραστός σά φάσμα ψηλοτάτανι,
φυσάει τὰ ρουθούνια του ἀπάν' ἀπό τό Μάγικιο.

Μέ τοὺς Θιακοὺς δὲν ἔχομε κανένα νταραβέρι,
γιατί μᾶς τοὺς ἀφαίρεσε, κακὸ καὶ μαῦρο χέρι :

XXXXX

Η ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΓΙΟΡΤΗ.

Παντοῦ βασιλικοὺς καλλιεργοῦνε
καὶ μέ νεράκια κρύα τοὺς ποτιζοῦνε,
κι' ἀβρά χεράκια κλώνους ψαλιδίζουνε
γιὰ τὴ γιορτὴ τοῦ τώρα καρτεροῦνε.

Βασιλικοὺς γεμάτες εἶν' ἡ στρατές,
παντοῦ βασιλικοὶ μέσ' τ' Ἀργοστόλι,
καὶ γέλοια καὶ χαράς θὰ κάμουν ὅλοι,
καὶ μοναχά... θὰ σκάνε αἰ δὴ μοκράτες.

Φάλοταφ

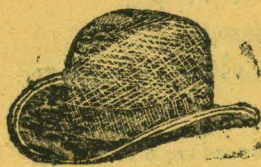
ΕΠΙΘΥΜΙΑ.

Ἄν ἦτανε νὰ βρίσκητ' ἡ καρδιά μου,
ἐλεύθερη, μέ δίχως ὑποθήκη,
θὲν ἀφήνα στὸ δρόμο τὰ παιδιὰ μου,
καὶ θάκανα σ' ἐσένα διαθήκη,
ἀφοῦ καὶ βλέπω νᾶσ' ἐρωτεμένη
ἀκόμα, σὲ καρδιά ποῦν πεθαμμένη!

ΤΙ ΠΑΘΑΙΝΩ.

Ἄφ' τῆ σιγμῆ τοῦ μ' ἀνοιξες κυρά μου, τὴν καρδιά μου
μ' ἐκόλλησες ἀπάνου της σὰ νάχες τρεμεντίνη,
καὶ βγένω στὸ παράθυρο ν' ἀκούσω τὴ λαλιά σου,
μ' ἀντί ν' ἀκούσω ἐσέναγε, ἀκούω... τὸ Μαντήνη!!

K..P..Σ.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ
B. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ

(Οἰκία Φλαγκίνη εἰς τὸ λιθόστρωτον)

Ἀφίχθησαν τὰ νουβωτέ καπέλα, σκληρὰ καὶ μα-
λακὰ, γιὰ ὅλα τὰ γούστα, γιὰ ἕλες τῆς τσέπης,
Πλουσία συλλογὴ, εἰδῶν διὰ τὰς κυρίας, πρωτορα-
γῆς γιὰ τὸ Ἀργοστόλι.

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

Ὁ πῆ, λά κ κ κ ο ς.

Τὴ ἔλυσαν αἱ δεσποινίδες, Ἑλένη Σ. Ρ. Λουκάτου (πρώτη
λύτρια), Οὐρανία Γ. Δεστούνη, Μαριάνθη Σιληρόβλη, Ἰωάννα
Τζουγανάτου, Ἀγγελικὴ Ἀποστολάτου, Μαρία Μ Κομποθε-
κρα, Α. Χάλλα, Λουκία Πετρίτου, Δ. Ε. Γενναῖα, Μαρία Κάτε
Κούπα, Μπέλα Α. Πρετεντέρη, Ἀγλαΐα Χ. Κιζιάλια, Εὐρι-
δίκη Λιθαθυνοπούλου, Ἀμαλία Χαλιώτη, Ι. Ἀντόνα, Ε. Μα-
ζαράκη.

Οἱ κ.κ. Δ. Φραγκόπουλος, Σ. Παγιώνης, Σ. Βουρούλης, Γ.
Ῥαζῆς, Ν. Καρουσάτος, Γ. Κατσαῖτης, Ε. Καρδῆς, Γ. Κον-
τομίχαλος, Γ. Μοσχόπουλος, Α. Ἀντίππας, Σ. Μαντζαβίτος,
Θ. Ζερβός, Δ. Τριπύλας, Η. Δεσάντες, Ν. Μολφέτας, Α. Κόα-
κινος, Σ. Ῥαζῆς.

Τὰ ψευδώνυμα. Ἀλήθεια ξεμβάζεται εἰς τὸν Κούταβον; ...
θὰ σὰς πισηθεύω! — Ὁ πιππαγάλος τῆς Ἀμερικῆς. —
La nostra ragazza ἀναχωρεῖ προσχῶς. — Καλλίτερο τὸ πι-
γαβὸ ἀπὸ βελάδα καὶ ξερό! — Ἀπλοχαίρης — Ἡ διαπε-
ραστικὴ φωνὴ τοῦ τραγουδιοῦ τῆς λιθίας. — Τὸ λευκὸ σακάκι
τῆς Ἀναλήφειας μ' ἐτρέλλανε! — Δὲν σ' ἐνθουσιάζει λοιπὸν ἡ
πράσινη; *Ε! τότε νὰ βάνω τὴν κόκκινη! — Ἡ πλατεῖα τοῦ
Κλήμη καὶ ὁ ἄδων στρατιώτης — Τὸ ναυτέπουλο τῆς Περσάδας.
— Ὁ Δράβφους ἐξόριστος εἰς τὰ Γριζάτα. — Τὸ φουσκωμένα
φόρεμα τοῦ καφενείου. — Ὁ Γρήσας συζητῶν σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τῆς Στυμφαλίας. — Ἡ διάσπασις τῶν σχέ-
σεων τῶν δυο Μεδουσῶν. — Ἄν ἐμπῆκα, .. τὸ ἔκαμα μέ τὴν
ἐλπίδα νὰ σὰς συναντήσω. — Ἡ Μούσα μου καὶ ἡ θεὰ
τῆς Ῥακατζῆς. — Ὁ ἀποτυχῶν ἀξιωματικός. — Ὁ μικρὸς
λαδὸς γιὰ τῆς μπαρμπέτες χάνεται. — Ὁ γάμος τοῦ ἐχάλασε
γιὰ μὴ μισθῶρα στάνια! — Ἡ ἐρωμένη τοῦ πιτσᾶ. — Βιδᾶ-
τε (κι' ἐμὲ κανένα τρυγῶνι! — Ἐλπίζεται ἡ συμπερίσσει τῶν
Μεδουσῶν. — Ἡ περιέργεια. — Τὸ σκυλάκι τῆς Διαμαντίας.
— Ἀρτανιάν! ἄφησε τὴν Περσάδα κι' ἔλα στὴ σπιανάδα! —
Ἡ ἀνητυχία τοῦ Νικηφόρου, ἂν θὰ πιτύχη ὁ Σπυριδίου γιὰ
σύμβουλος. — La Bijouterie du quartier Saint Georges. —
Τὸ φάντασμα τοῦ Μετελα. — Διὰ τὴ συχνάζεις εἰς τὰς παρα-
κλήσεις τῆς Ἀναλήφειας, παρακαλῶ; — Σὰ νὰ λέμε Ζάχαρι...
...α! — Μόνον ἡ προσφιλέ σιὰ σου ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ
Μέτελα! — Καὶ ρίξε με στὸ πέλαγο σὰ Χαλικίης νὰ πλέω!

Ὁ κλῆρος κύνθησε τὴν κύριον Σπυριδίου Ῥαζῆν, ὅστις πα-
ρακαλεῖται νὰ διέλθῃ τοῦ γραφείου μας διὰ νὰ τοῦ δώσωμεν
τὸ λαχεῖον.

Τώρα προσέξτε τὸ εἶξ ἀίνιγμα.

Τὸ πρῶτον μου εἶναι πρόθεσις καὶ πρᾶγμα εὐχάριστον τὸ
δεύτερόν μου, κυνηγία ὄσους χρωστᾶνε, τὸ δὲ σύνολόν μου εἶχε
πέρασι αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Μεταξὺ τῶν λυτῶν θα κληρωθῇ τὸ μυθιστόρημα "Οἱ και-
ραταὶ τοῦ Αἰγαίου.."

Σ. Ζ. Σὰς τὸ εἶπαμε, μία, δύο, διακόσιες! Ἡ ψευδώνυμα προ-
σβλητικὰ δὲν δημοσιεύονται.

ΤΥΠΟΙΣ ΔΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΕΣΙΑΝΟΣ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ